

DECIZIA nr. 1.058 din 31.08.2020
privind soluționarea contestației formulate de
domnul .XY.

Înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. BVR_REG2 .x./23.07.2020

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov prin Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată de către Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. prin adresa nr. .x./21.07.2020, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. BVR_REG2 .x./23.07.2020, cu privire la contestația formulată de domnul .XY., CNP ..., cu domiciliul în .X., str. .X., nr. .x., cod poștal .x., jud. .X., formulată prin Cabinet avocatură .Y., în baza împuterniciei avocațiale nr. .x./2020.

Obiectul contestației, înregistrată la A.J.F.P. .X. sub nr. .x./14.07.2020 îl constituie Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. .X./04.06.2020, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./04.06.2020, comunicată prin poștă la data de 16.06.2020, prin care s-a stabilit suplimentar impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor în sumă de **.x1. lei** și CASS în sumă de **.x2. lei**.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este investită să soluționeze contestația formulată de domnul .XY.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată domnul .XY. solicită anularea deciziei de impunere nr. .X./04.06.2020 ca fiind neîntemeiată și nelegală, susținând următoarele:

La imobilul deținut în coproprietate, situat în .X., str. .X., nr. .x., societatea comodată a procedat la efectuarea unor investiții, lucrări ce au fost realizate pe durata mai multor ani de zile, iar o parte dintre acestea se află, încă, în curs de realizare.

Contestatarul susține că contractul de comodat este un contract de închiriere fără plată, prin care se transferă dreptul de folosință și, eventual, toate cheltuielile ocazionate de aceasta, comodantul păstrându-și calitatea de proprietar. Așadar, față de implicațiile civile și fiscale pe care le crează în sarcina subiecților de drept încheierea unui contract de comodat, domnul .XY. apreciază că, în mod greșit inspectorii de specialitate au procedat la o analiză neîntemeiată a dispozițiilor legale aplicabile.

Din punct de vedere al dreptului civil, contractul de comodat prezintă unele caracteristici esențiale:

- este *real*, fiind necesare realizarea acordului de voință și predarea bunului care formează obiectul acestuia;

- este *unilateral* deoarece, din momentul încheierii lui, generează obligații doar pentru comodat. Excepție face situația în care ulterior se nasc obligații în sarcina comodantului, ca urmare a unui fapt accidental apărut dintr-o cauză extracontractuală, precum gestiunea de afaceri, *îmbogățirea fără justă cauză* etc.;

- este *gratuit*, comodatarul nefiind obligat să plătească contravaloarea *uzurii bunului* ca urmare a folosirii acestuia în scopul stabilit, excepție făcând cazul în care nu s-a convenit altfel prin contract, respectiv prin clauza care concretizează obligația de restituire a bunului în starea în care a fost predat.

În ceea ce privește **implicațiile fiscale** ale încheierii unui contract de comodat, contribuabilul apreciază că, în mod greșit, organele de control nu au avut în vedere situația particulară aplicabilă în speță, având în vedere că amenajările spațiului destinat birourilor comodatarului reprezintă cheltuieli cu investițiile la o imobilizare corporală și sunt considerate mijloace fixe amortizabile, conform art. 28 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal.

În cazul contestatarii, în calitate de coproprietar al spațiului, valoarea investițiilor realizate de comodatari îi va reveni la finalul contractului și, într-adevăr, această valoare reprezintă venit brut obținut din cedarea folosinței bunurilor.

Contribuabilul susține că societatea care a realizat investițiile la spațiul deținut în baza contractului de comodat, își poate deduce cheltuielile cu investițiile prin amortizarea lor pe durata contractului, acestea neputând fi deduse integral la momentul efectuării lor.

Mai mult, chiar din dispozițiile legale, rezultă faptul că partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului valoarea investiției, în termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor.

Or, așa cum declară însuși reprezentantul societății Petrosib Eurogrup S.R.L., societatea comodatară nu a comunicat în scris contribuabilului și celorlalți coproprietari ai imobilului, valoarea investițiilor efectuate la imobil, inclusiv TVA, în termen de 30 de zile de la efectuarea lor, în vederea declarării veniturilor.

În lipsa oricărei notificări privind finalizarea lucrărilor și, mai mult, în lipsa oricărui proces-verbal de finalizare a lucrărilor, contestatara nu era în măsură să cunoască momentul încheierii investițiilor.

De asemenea, contestatara precizează că lucrările de investiții continuă chiar și la această dată, astfel încât scadența obligației ei de a declara la organul fiscal competent valoarea investiției în declarația privind venitul realizat nu s-a împlinit.

Totodată, contribuabilul susține că organele de inspecție au interpretat greșit legea și mai ales calculele efectuate care stau la baza deciziei de impunere, având în vedere că baza de impozitare stabilită suplimentar a fost calculată potrivit investițiilor realizate la întreg imobilul pe care contribuabilul deține în coproprietate și nu a cotei corepunzătoare dreptului ei.

În susținerea contestației, domnul .XY. invocă ca temei de drept pct. 20 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. 1/2016, art. 28 alin. (3) lit. a) și alin. (12) lit. c) din Codul fiscal, precum și art. 2.146 din Codul civil.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. au efectuat inspecția fiscală parțială pentru impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor și CASS la persoana fizică .XY. pentru anul 2016 în baza avizului nr. 1372/04.05.2020.

Constatările inspecției au fost consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. .X./04.06.2020, iar în baza acestora a fost emisă decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. .X./04.06.2020, prin care s-a stabilit o diferență suplimentară de impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor în sumă de .x1. lei și CASS în sumă de .x2. lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă domnul .XY. datorează impozit pe venit și CASS stabilit de organele de inspecție fiscală pentru valoarea investițiilor efectuate la imobilul deținut în coproprietate, care a făcut obiectul unui contract de comodat, investițiile fiind realizate de societatea comodatară, în condițiile în care veniturile nu au fost declarate în vederea impozitării.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada verificată, la imobilul deținut de persoana fizică .XY., în coproprietate, și dat în folosința societății .P. S.R.L., s-au efectuat investiții în valoarea totală de .x3. lei, inclusiv TVA, realizate de societatea comodatară, fără ca valoarea acestora să fie declarate în vederea impozitării.

Prin urmare, pentru cota de 1/8 din valoarea totală a investiției, respectiv pentru suma de .x4. lei, s-a stabilit impozit pe venit din cedarea folosinței bunurilor în sumă de .x1. lei și CASS în sumă de .x2. lei.

Prin contestația formulată, contribuabilul susține că inspectorii fiscali au interpretat greșit legea și mai ales calculele efectuate care stau la baza deciziei de impunere, având în vedere că:

- pe de o parte contractul de comodat este un contract de închiriere fără plată prin care se transferă dreptul de folosință și, eventual, toate cheltuielile ocazionate de aceasta, comodantul păstrându-și calitatea de proprietar;

- valoarea investițiilor realizate de comodatar îi va reveni contribuabilului la finalul contractului când această valoare reprezintă venit brut, obținut din cedarea folosinței bunurilor. În speță, lucrările au fost realizate pe durata mai multor ani de zile, o parte dintre aceste lucrări se află în curs de realizare, astfel scadența obligației de a declara la organul fiscal valoarea investiției nu s-a împlinit, mai ales că societatea comodatară nu a comunicat în scris contribuabilului și celorlalți coproprietari ai imobilului, valoarea investițiilor efectuate la imobil. În lipsa oricărei notificări privind finalizarea lucrărilor și în lipsa oricărui proces-verbal de finalizare a lucrărilor, contestatara nu era în măsura să cunoască momentul încheierii investițiilor.

În drept, potrivit art. 83, art. 84 și art. 90 din Legea nr. 227/2015 privind

Codul fiscal, în vigoare în cursul anului 2016:

„Art. 83. – (1) Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.”

„Art. 84. – (1) Venitul brut din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendarea bunurilor agricole, reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură stabilite potrivit contractului încheiat între părți, pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării acestora. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. [...]

(3) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut. [...]

„Art. 90. – (1) Pentru veniturile realizate în anul 2016, organul fiscal competent are obligația determinării, pe categoria venituri din cedarea folosinței bunurilor, a venitului anual realizat, sumă de venituri nete anuale, în vederea aplicării prevederilor referitoare la verificarea încadrării în plafonul corespunzător anului fiscal respectiv pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la titlul V – ”Contribuții sociale obligatorii”.

Cu privire la stabilirea venitului din cedarea folosinței bunurilor și a contribuției de asigurări sociale de sănătate aferente, pct. 20 alin. (1) și (2) și art. 21 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului IV din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 1/2016 precizează următoarele:

„20. (1) În aplicarea art. 84 din Codul fiscal, în vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani și/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, și valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozițiilor legale sau înțelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(2) Reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinței bunurilor, inclusiv al contractelor de comodat, și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor, partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. **Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent valoarea investiției, în declarația privind venitul realizat.** [...]

21. În sensul art. 90 alin. (1) contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit titlului V Contribuții sociale obligatorii se deduc de organul fiscal competent din veniturile realizate pe fiecare sursă din categoria venituri din cedarea folosinței bunurilor, indiferent dacă determinarea venitului net se

efectuează în sistem real, pe baza normelor de venit sau prin **utilizarea cotelor forfetare de cheltuieli**. [...]

Organul fiscal competent are obligația recalculării venitului net/bazei impozabile și determinării impozitului pe venit datorat.”

De asemenea potrivit art. 123 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal:

„Art. 123. – (1) Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia dintre următoarele:

a) venitul net anual impozabil; [...]

(8) Pentru anul fiscal 2016, organul fiscal competent stabilește impozitul anual datorat pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, având în vedere prevederile art. 90 alin. (1), și emite decizia de impunere la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

„Art. 155. – (1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuți la art. 153, datorează, după caz, contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri din salarii sau asimilate salariilor, definite conform art. 76;

b) venituri din pensii, definite conform art. 99;

c) venituri din activități independente, definite conform art. 67;

d) venituri din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlului II sau III, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125 alin. (7) - (9);

e) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 83; [...].

Art. 156 - Cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate

Cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate sunt următoarele:

a) 5,5% pentru contribuția individuală; [...].”

„Art. 173. – (1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, [...] este diferența dintre venitul brut și cheltuiala deductibilă determinată prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut, diferența pozitivă dintre venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate, [...].”

Potrivit prevederilor legale anterior redată, investițiile realizate la bunurile imobile, care fac obiectul unui contract de comodat și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă, reprezintă **venit brut**, proprietarul având obligația să declare la organul fiscal competent valoarea investiției, în declarația privind venitul realizat.

De asemenea, **venitul net** din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut, organul fiscal având obligația determinării a venitului anual realizat, a sumei de venituri nete anuale, în vederea aplicării prevederilor referitoare la verificarea încadrării în plafonul corespunzător anului fiscal respectiv pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate.

Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate se deduc de organul fiscal competent din veniturile realizate pe fiecare sursă din categoria

venituri din cedarea folosinței bunurilor, indiferent dacă determinarea venitului net se efectuează în sistem real, pe baza normelor de venit sau prin **utilizarea cotelor forfetare de cheltuieli**.

Din dosarul contestației rezultă că domnul .XY. are un imobil în coproprietate, situat în .X., str. .X., nr. .x., care face obiectul unui contract de comodat, dat în folosința societății .P. S.R.L. începând cu data de 17.06.2013 și este folosit ca stație carburanți.

Cu ocazia inspecției fiscale efectuate la S.C. .P. S.R.L., organele de control au constatat că **în perioada 28.10.2013 - 15.12.2016** societatea a efectuat investiții la imobilul primit pentru folosință temporară și folosit ca stație de alimentare pentru carburanți, în valoare totală de .x3. lei, inclusiv TVA, care au constatat în:

- furnizare și montaj structură metalică, închideri cu panou sandwich și tâmplărie aluminiu composit, bunuri și servicii achiziționate de la .T. S.R.L.;
- servicii arhitectură achiziționate de la .H. S.R.L.;
- amenajare spațiu comercial și birou, servicii achiziționate de la .M. S.R.L.;
- achiziția de echipamente tehnologice și mobilier de la S.C. .D. S.R.L.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că, contrar prevederilor mai sus invocate, societatea comodatară nu a comunicat către proprietarii imobilului, în termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor, valoarea acestora în vederea declarării de către proprietar la organul fiscal competent.

Din raportul de inspecție fiscală rezultă că în urma controlului fiscal efectuat la societatea comodatară, reprezentantul societății a declarat că investițiile efectuate la imobilul stație carburanți au fost finalizate la sfârșitul anului 2016, lucrările au fost efectuate de mai multe societăți, iar în momentul acceptării facturii, societatea a considerat că operațiunile au fost finalizate, motiv pentru care nu a fost încheiat proces verbal de recepție la terminarea lucrărilor de investiție.

Având în vedere că valoarea investițiilor efectuate la imobilul situat în .X., str. .X., nr. .x. a fost în valoare totală de .x3. lei, inclusiv TVA, și de faptul că domnul .XY. deține dreptul de proprietate asupra cotei de 1/8 din imobilul respectiv, organele de inspecție au luat în calcul un venit brut de .x4. lei (.x3. lei/8), corespunzător cu cota de participare deținută.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (3) din Codul fiscal, s-a acordat drept de deducere din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 40% asupra venitului brut, astfel situația fiscală pentru anul 2016, se prezintă astfel:

- venit brut: .x4. lei;
- cheltuieli deductibile (40%): .x5. lei;
- venit net: .x6. lei.

Totodată, pentru diferența suplimentară de venit net determinată pentru anul 2016, s-a stabilit **CASS** în cotă de 5,5% **în valoare de .x2. lei** (.x6. lei x 5,5%), calculată asupra diferenței de venit net în sumă de .x6. lei.

Pentru diferența de venit net impozabil în sumă de .x7. lei (.x6. lei – .x2. lei CASS) determinată suplimentar de organele de inspecție fiscală pentru anul 2016, contribuabilul **datorează un impozit pe venit suplimentar de plată în valoare de .x1. lei**, determinat prin aplicarea cotei de 16%.

Referitor la afirmațiile petentei din contestație, în soluționarea cauzei se rețin următoarele considerente:

- contribuabilul nu depune niciun document în susținerea cauzei și nici nu a prezentat o altă situație de fapt prin care să combată sau să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală;

- scopul unui contract de comodat, așa cum este definit prin art. 2.146 – art. 2.157 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, este remiterea unui bun mobil sau imobil de către comodant comodatarului cu titlu gratuit, și nu efectuarea de investiții asupra bunurilor care fac obiectul contractului, iar valoarea investițiilor realizate pe bunurile imobile primit în folosință gratuită, efectuat de către comodatar, reprezintă venit brut pentru comodant și se impozitează ca atare;

Or, afirmația că la imobilul deținut în coproprietate, societatea comodatară a procedat la efectuarea unor investiții, lucrări ce au fost realizate pe durata mai multor ani de zile, iar o parte dintre acestea se află, încă, în curs de realizare, nu are relevanță în condițiile în care:

- din raportul de inspecție fiscală rezultă că investițiile efectuate pe imobilul situat în .X., str. .X., nr. .x., au avut loc în perioada 28.10.2013 - 15.12.2016, iar natura investițiilor efectuate pe imobilul folosit ca stație de carburanți (furnizare și montaj structură metalică, închideri cu panou sandwich și tâmplărie aluminiu composit, bunuri și servicii achiziționate, servicii arhitectură, amenajare spațiu comercial și birou, achiziția de echipamente tehnologice și mobilier) nu necesită o perioadă lungă (ani de zile) așa cum consideră eronat contribuabilul;

- reprezentantul societății comodatară a declarat că **în momentul acceptării facturii de achiziție**, s-a considerat că operațiunile (**investițiile**) **au fost finalizate**;

- contribuabilul nu a dovedit cu niciun document justificativ/situație de lucrări etc., nici în timpul inspecției fiscale, nici cu ocazia formulării contestației, faptul că o parte din investiții se află încă în curs de realizare și care să dovedească că organele de control în mod eronat au determinat impozit pe venit și CASS asupra valorii investițiilor neterminate;

- faptul că societatea comodatară nu i-a comunicat în termen de 30 de zile de la finalizarea fiecărei achiziții de bunuri sau servicii (în parte sau în total), în vederea declarării valorii investiției, nu o absolvă de răspundere pe contribuabilul în ceea ce privește achitarea creanței fiscale datorată bugetului de stat, iar pentru nerespectarea contractuală, aceasta avea posibilitatea să se îndrepte împotriva societății .P. S.R.L.;

- referitor la afirmația contribuabilului că „*valoarea investițiilor realizate de comodatar îmi va reveni la finalul contractului*”, organele de inspecție fiscală prin adresa nr. .x./21.07.2020 menționează că în actul adițional nr. 1/24.04.2014 la contractul de comodat, se precizează că „*durata contractului va fi perioada nedeterminată de la data încheierii acestuia.*” Prin urmare, conform argumentației petentei, plata impozitului aferent ar fi amănată pe o perioadă nedeterminată.

Totodată, prin adresa mai sus menționată, organele de inspecție fiscală precizează că *domnul .XY. este persoană afiliată cu societatea .P. S.R.L., având*

calitate de asociat. [...] Prin urmare, existența sau inexistența notificării de la comodat, nu influențează existența obligației fiscale, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au restabilit starea de fapt fiscală reală. De asemenea, tot din constatările organelor de inspecție fiscală care au efectuat inspecția fiscală la comodat, rezultă că „în luna ianuarie 2019 .P. S.R.L. a restituit locatorului imobilul menționat mai sus”, astfel cel puțin la data restituirii trebuia să aibă cunoștință de investițiile efectuate în anul 2016, având posibilitatea să depună declarație rectificativă la declarația privind venitul realizat aferent anului 2016.

Susținerea petentei cum că la calculul bazei de impozitare nu s-a ținut cont de cota aferentă proprietarului, respectiv 1/8, nu este adevărată, având în vedere că în raportul de inspecție fiscală se precizează expres cota aferentă fiecărui proprietar, valoarea totală a investiției a fost de .x3. lei, inclusiv TVA, iar venitul brut aferent contestatarului a fost calculat la o sumă de .x4. lei (.x3. lei x 1/8).

Afirmația că amenajările spațiului destinat birourilor comodatului reprezintă cheltuieli cu investițiile la o imobilizare corporală și sunt considerate mijloace fixe amortizabile, conform art. 28 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, unde se stipulează că „sunt, de asemenea, considerate mijloace fixe amortizabile investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune, asociere în participațiune și altele asemenea”, organul de soluționare reține că această prevedere legală nu vizează persoanele fizice neînregistrate fiscal care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor (altele decât venituri din activități independente), valoarea cheltuielilor la categoria de persoane unde se încadrează și contestatara, sunt determinate prin aplicarea cotei forfetare de cheltuieli de 40% asupra venitului brut, și prevederea legală invocată nu se referă la investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de comodat, ci de închiriere.

Prin urmare, în contextul considerentelor anterior prezentate, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit impozit pe venit din cedarea folosinței bunurilor în sumă de .x1. lei și CASS aferentă în sumă de .x2. lei.

În consecință, având în vedere starea de fapt identificată cu ocazia controlului și faptul că, prin contestația formulată, contestatoarea nu argumentează și nu prezintă în susținerea contestației acte sau documente care să conducă la modificarea stării de fapt fiscale prezentate în Raportul de inspecție fiscală nr. .X./04.06.2020 în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. .X./04.06.2020, coroborate cu dispozițiile art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”, susținerile contribuabilului din cuprinsul contestației nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației.

Prin afirmațiile și susținerile sale petenta nu a justificat neaplicarea prevederilor legale referitoare la impunerea venitului obținut din cedarea folosinței bunurilor, așa cum legiuitorul a stabilit la art. 83 și art. 84 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 20 alin. (1) și

(2) și art. 21 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului IV din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 1/2016 (citate în considerentele prezentei decizii).

În speță, sunt incidente dispozițiile art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

„Art. 276 Soluționarea contestației

*(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. **Soluționarea contestației se face în limitele sesizării**”*,

ale art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

„Art. 279 Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”,

coroborate cu prevederile pct. 11.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015, care stipulează:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat.”

În contextul considerentelor anterior prezentate, având în vedere prevederile legale citate și faptul că argumentele formulate prin contestație de către domnul .XY. nu demonstrează existența unei alte stări de fapt fiscale decât cea redată de către organele de inspecție fiscală, se reține că, în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit obligații fiscale suplimentare de plată în cuantum total de .x8. lei, **fapt pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru impozitul pe venit din cedarea folosinței bunurilor și CASS aferentă, în sumă totală de .x8. lei.**

Pentru considerentele ce preced și în temeiul art. 83 alin. (1), art. 84 alin. (1) și (3), art. 90 alin. (1), art. 123 alin. (1) lit. a) și alin. (8), art. 155 alin. (1), art. 156 lit. a) și art. 173 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în vigoare în cursul anului 2016, pct. 20 alin. (1) și (2) și pct. 21 din Normele metodologice date în aplicarea Titlului IV din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 1/2016, art. 276 alin. (1) și art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015, se

DECIDE

Respingerea, ca neîntemeiată a contestației formulată de **domnul .XY.**, în ceea ce privește impozit pe veniturile din cedarea folosinței bunurilor în sumă de **.x1. lei** și CASS în sumă de **.x2. lei** stabilit suplimentar de către organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. .X./04.06.2020, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./04.06.2020 de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul .X.